

μεγάλως μυστήρια. οὐ πέρι γως, in ipso τείχειών ἐπρίγως, τιγι, horrore & frigore penè contabui: à them. φίδω. Τε δὲ ἐμβάσια, τοῦ διών; χαστεύεται. Ironia est, ut hincis φέρων periphrasis, pro φέρεις. Post hæc Iustus vir cum Cartione ad Plutum erat in-

A gressurus, de improviso autem aliunde prodiens Sycophanta, eos remoratur, qui desperatis rebus, lamentabili voce, suam calamitatem deflet, graverque offensus, de Pluto, tanti mali authore, conqueritur.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΥ
Σκηνὴ τείτη.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ, ΧΑΡΙΩΝ,
ΔΙΚΑΙΟΣ.

BIS ETVS. Απιστος, καὶ πονηρὸς συκοφάντης μὲν μάρτυρός τινος ἦτε φεύγετε τὸν εἰαυτοῦ μυστικίας, καὶ λιμοῦ σφύρα μεμφόμενος. ἀλλὰ οὐδὲ τοῦ Κασσινος,

O Ι μοι κακοδάμων, ὡς δπόλωλα διείλαθο.

Καὶ τεικακοδάμων, ἢ τετράπλις καὶ πεντάπλις Καὶ μαδεκάνις, καὶ μυελάνις. ι.θ.ι.θ.

Οὐτο πολυφόρω συγκέντημα δάμονι;

Καρ. Απολλον δποτερέτημε. καὶ θεοὶ φίλοι.

Τί ποτ' οὖτις, π πέπονθεν αὐτὸς ερπός κακόν;

Συ. Οἱ γὰρ χέτλια πέπονθα νινι δεάγματα,

Απολλαλεῖσθαις ἀπαντάται τὸν οἰκίας

Διὰ τὸ θεόν τε τον, τὸν ἔσσοντον τον φλοὸν

Πάλιν αὐθίς, λεπτεροὶ μὴ λίπωσιν αἴσικα;

Δι. Εγὼ χειδὸν τὸ δεάγματα μνάσκεν δοκῶ.

Προσέρχεται γάρ τις κακός δεάγματα αὐτῷ,

Εοιμε δὲ τὸ πονηροῦ κόμματο.

Καρ. Νη Δία καλῶς τοινια ποιῶν, δπόλαυ).

Συ. Ποῦ ποῦ δέ ό μόνθε ἀπαντάς ήμερον πλου-

σίους

Τυποχάμψθετο ποιόσθιν διέθεως,

Εἰ πάλιν αὐτοβλέψειν ἔξαρχης; οὐ

Πολὺ μᾶλλον ενίοις οὖτις ἔξολωλεπούς.

Καρ. Καὶ τίνα δέδρακε δῆτα ταῦτ'; Συ. έμετοντοι.

Καρ. Η τοῦ πονηροῦ οὐδεις καὶ τοιχαρύχων.

Συ. Μὰ Δί, οὐδεροιν εἰστὶν οὐδενός,

Καὶ εἰστὶν οὐπως εἰπέχετε μου τὰ χείματα.

Σχόλια. Οἱ μοι κακοδάμων.] καρωνίς ἐτέρες ὅμοια. οἱ δὲ σίχοι, ιαμβικοὶ τριμετροί φθ. οὐ τελευταῖς νῷ δι' εἰσιν μέρη οὐα φροσεύζεται τὸ θεόν. οὐτοὶ τοῦ τέλεος καρωνίς οὐ εἰς ξεροῦν αὐθίς, ἐξελύγεται γὰρ καὶ τὸ θεῖναι χορὸν, εἰσιντων τῷ οὐα φροσεύζεται τὸ τέλος, ἀχεις ἀντίτις ἐπέλθεται εἰσιντητὸς ἐτερος. οὐτο πολυφόρω.] πολλά μοι κακά οὐφ' οὐα καρωνίς εἰπεται οὐ ποικίλα. εἰρηται δὲ δόπο τοῦ πολὺ οὐδωρ δηποτε εχομένου οἰνου, οὐγων αἴρατω οὐ ιχυρωφροτὸς τὸ κακόν. εἰρηται δὲ πολυφόρον μηδὲ λέγον τὸ πολλαν κραστὸν δεχομένων. διηγόφορον δὲ, τὸ δὲ λεπτοὶ λεπτοὶ μετεφορεῖς, εἰπεται πολυκαράτων καρωνίων. οὐ πολυνενθῶν δένδρων. ἀλλως. συγκέντημα. μεταφορεῖς οὐδὲ οὐνεγένδατος οὐ συγκράσεως γινομένης.

BIS ETVS. Πολυφόρω] πολυφόρος, οὐ διληφόρος παροξυτόνοις δοκεῖ γραπτόν, οὐ πυρφόρος, παροφόρος, οὐ τελεπλήσια.

GERARD. Τεικακοδάμων,] de incremento numerorum vult incrementū notari malorum. Qui infelices omneis, inquit, mea supero infelicitate, tri-

ACTVS IV. SCENA III.

SYCOPHANTA, CARIO,
IUSTVS.

B

καὶ συκοφάντης ἀνθρόπος καταχελάται, καὶ οὐδὲ τοῦ μαρτυρούς, οὐ παραγένεται, οὐκέτις οὐκέτις εἰπειούται.

H Ei mihi misero, quām miserē pery nunc miser?

C Oter me miserē miserū, & quater & quinquies, Et duodecies, & decies millies: ah, ah Men obrui tam multiplici infortunio?

C A. Proh auerrunce Apollo, & vos Dī boni. Quid hoc tandem mali est, quod hic homo pertulit?

S Y. An non miserē pery: qui tantum hodie mali Accepi, rebus amissis domi omnibus: Idque huic propter Deum? sed nisi iura omnia

D Deficiant, cecidat ad pristinam breui Iterū redigetur. Iv. videor propemodū, quid hoc Rei sit, prospicere. Nam qui hoc accedit, is Fortuna premitur iniqua: ceterū, Ut mihi videtur, est homo pessima nota.

C A. Merito ergo, per Iouem, perierit furcifer.

S Y. Vbi est: ubi ille, qui se promisiū hodie, Repente facturum nos omnes diuites:

E Modo ei videre liceat, ut ante viderat?

Nam ille miseriores quos dū, quām fuerant, facit:

C A. Et quem ille miseriorem fecit? SY. me puta.

C A. Quia tu nebulo eras, & per ossor parietum.

S Y. Non per Iouem: sed vestrum nemo sanus est. Neque est, ut meam non habeatis pecuniam.

F pla, quadrupla, quintupla, duodecupla, & decies millicupla. πολυφόρω, vinū multe aquæ patiens, &

F quod vocant οἶνον οἰνώδη, i. vinū vinosū, Græci appellant πολυφέρον, quæadmodū quod debile est, & aquæ impatiens διληφόρον. Sycophanta non ineleganti metaphora dicit se diuexatū à dæmonē, & genio quopiā malo πολυφέρω, qui ipsi multa & variū generis mala inuexit, quibus non aliter vires & bona amisit, quām vinū dilutius suā vim amittere solet. Id quod vel protrito liquet adagio, ἀπώλετες τοῖνον διπχέας οὐδωρ, i. Perdidisti vinū infusa aqua. συγκέραμα, cominixtus sum, de vi-

G no enim dicitur diluto & tēperato. Accipitur pro oppressus sum, attritus & subuersus. Dicitur autē συγκέραμα, pro συγκέραμα per syncopen, thema συγκέραννω, seu συγκέραννυι. Vide περγυνώ, verbum anorme. φίλοι amici hominibus, qui ab hominibus mala depellitis, tristia, & calamitosa amolimini. Σπολωλατάς. Participium Atti-